

ਸਿਵਲ ਰਿਟ*

ਫਾਲਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਜੇ. ਜੇ.
ਮੈਸਰਜ਼ ਕੰਧਾਰੀ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ
ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ
1952 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਨੰ. 390.

1953

April, 28th

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੀਵਿਯਾਨ, ਆਰਟੀਕਲ 226—ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ (ਪੰਜਾਬ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ) ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ—ਕੋਈ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਕੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ XLVI ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ਾਰਟ ਸਰਕਟ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਆਧਾਰ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧਾ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ।

ਸਰਟੀਓਰੀ, ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਮਨਾਹੀ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਇਹ ਹੇਬਲ ਕੋਰਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਪਾਵਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਕੋਹਲਸ ਦੇ ਘਨੀਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਤੇਲ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ.

ਕੇਐਲ ਗੋਸਾਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐਸ. ਐਮ ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ *Kapur, J.* ਚਾਰ ਨਿਯਮ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੰਡਾ ਮੁਸ਼ ਦੀ ਰਿੱਟ ਕਿਉਂ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ ਪਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਨੁਕਤਾ ਇੱਕੋ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਰਿੱਟ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 135 ਆਫ 1953<20 ਆਫ 1953, 36 ਆਫ 1953 ਅਤੇ 390 ਆਫ 1952 ਹਨ।

M/s ਕੰਧਾਰੀ ਆਇਲ ਮਿੱਲਾਂ ਦੀਆਂ ਹਰ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਤੇਲ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

V* ਵੱਖ ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਬੀਜਾਂ ਤੋਂ ਤੇਲ ਦੀ ਪਿੜਾਈ - ਆਬਕਾਰੀ ਸਰਸਨ, ਤੋਰੀਆ ਅਤੇ ਤਿਲ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੂਰਬੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਜੋਂ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਫ਼ਰਵਰੀ, 1952 ਦੀ 6 ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, "ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਗਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਮਦ 57 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਛੋਟੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਘਣੀਆਂ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ। 1 "

ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਪਾਵਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੋਹਲੂਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਤੇਲ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ. ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਆਏ ਹਨ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਗਰ ਅਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕਈ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

(i) ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਤੇਲ ਐਕਸ ਟਰੈਕਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਤੇਲ ਐਕਟ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਆਈਟਮ 57 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ;

(ii) ਕਿ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948, ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਟੈਕਸਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਫ਼ਦ ਹੈ; ਅਤੇ;

(iii) ਕਿ 1952 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ 1952 ਦਾ ਐਕਟ XIX ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਰੁਪਏ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਮੈਸਰਜ਼ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ। ਕੰਪਾਰੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 1952 ਦੇ ਆਇਲ ਮਿੱਲ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰੀ ਐਕਟ LII ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ * ਵਸਤੂਆਂ (ਵ. ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ.

ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ) ਐਕਟ, 1952, ਜੋ 9 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। 1952, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ- ਅਤੇ ਟੈਕਸ * ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 286(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ

ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਹੈ -- ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਪੂਰ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ

ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1948 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ-ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਲੇਖ 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹਟਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। 1952 ਦਾ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰੀ ਐਕਟ LII ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਆਈ।

* ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ।

ਇਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਾਅ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਬਰਾਬਰ ਢੁਕਵਾਂ, ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਜਾਂ ਤੇਜ਼ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਨਾ ਹੀ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸੇਫ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1948 ਦੇ XLVI ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ਾਰਟ ਸਰਕਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦਰਾਂ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਟੈਕਸ-ਮੁਕਤ ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7, 8 ਅਤੇ 9 ਡੀਲਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 11 ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਖਾਤਿਆਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉਹਨਾਂ ਪੰਜ ਨੁਕਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉੱਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਧਾਰਾ 19 ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਅਪੀਲਾਂ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੇਧਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 22 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ

M/s ਕੰਧਾਰੀ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, ਅਤੇ ਰੈਲੇ ਇਨਵੈਸਟ- 011 ਮਿਲਸਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਜੋ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਸੀ, v - ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸਵਾਲ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਨਹੀਂ ਆਬਕਾਰੀ ਰਿੱਟ) ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉੱਠੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਐਕਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ.ਈ. ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ 'ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ' ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਤਿ-ਵਿਅੰਗ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵੀ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ।

UC ਰੇਖੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ (2) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ ਜੋ ਇੱਕ ਆਮਦਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ। - ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਲੈਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਇਕ ਹੋਰ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਫਮਣ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (3)।

ਪੰਜਾਬ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮ ਚੰਦ- ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (4) ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 1948 ਦੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ XLVI ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ਾਰਟ-ਸਰਕਟ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿੱਟ "ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ

ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਧਾਰਾ 226 ਤਹਿਤ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ।

- (1) ਏਆਈਆਰ **1947** ਪੀਸੀ **78**
- (2) **52 PLR 267**
- (3) **22 ITR 418**
- (4) ਏਆਈਆਰ **1953** ਪੰਜਾਬ **27**

ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਰਮ ਚੰਦ-ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ
 ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਚ ਕੰਪਾਰੀ
 ਅਤੇ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1), ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਬੋਸੈਟ ਬਨਾਮ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਆਫ
 ਮਦਰਾਸ (2) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਫਿਲਿਮੋਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਆਬਕਾਰੀ ਇਹ ਦੇਖਿਆ
 ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨਿਯਮ" ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵਾਂ ਉਪਾਅ ਮੌਜੂਦ ਨਾ
 ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

on Mills
 and others
 v.

Taxation
 Commissioner,
 Punjab and

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵਾਂ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੈਲੇ
 ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ----- ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ
 (3), ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ
 ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ
 ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਹੋਰ
 ਚਾਰਜ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹਾ ਸਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ।
 ਸਾਡੇ ਪਿਛਲੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ *Ellis ਕੇਸ* ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕੀਤਾ
 ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਗੋਸਾਈ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ
 ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਆਫ ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ
 ਬੇਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨਾ (2) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਵਿੱਚ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ
 ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਸੈਨ। ਮਲਕੋਟੇ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (4) ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਸਨ।
 ਕੀਤਾ ਸੀ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਲਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ
 ਜਾਣਾ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸੁਲਾਹ ਦੇਣ ਦਾ ਉਪਾਅ ਵਿਚਿੱਤ ਕੀਤਾ। ਇਸਦਾ ਪਿਛਲਾ
 ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਤੇ ਕੀਤਾ
 ਗਿਆ ਸੀ। ਖੁਬ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਈ
 ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਵਿੱਚ ਸੋਲਿਸਟ ਦੇ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।
 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਕਦੇ ਸੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ

ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਆਫ ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਉਪਾਅ 'ਤੇ ਤਹਿਤ
 ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਿਯਮ *Raleigh*
 (1) *Investment Co.* ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ
 (2) *ILR 43 ਮੋਡ. 146*
 ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ
 (3) *ਕੇਸ (3)* ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਕੇਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਮਦਰਾਸ
 (4) *ਦੇ ਆਈ. ਆਰ. 1953 ਐਸੀ. 22*
 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ *ਦ ਕੌਸਮੋਪੋਲੀਟਨ ਕਲੱਬ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਟ੍ਰਿਪਲੀਕੋਨ ਡਿਵੀਜ਼ਨ (4)*, ਜਿਥੋਂ ਮੈਕ, ਜੇ. ਨੇ ਇੱਕ ਸੋਸ਼ਲ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੋਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਪਾਅ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ ਵਾਲਾ ਰਾਹ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਾਹਕ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸੋਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਗਾਹਕ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ

(1) **1952 SCR 1112**

(2) **ਏਆਈਆਰ, 1953**

ਸੈਡ. 105

(3) **ਏਆਈਆਰ 1947 ਪੀਸੀ**

78

(4) **1952 (1) MLJ**

401

ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੇਸਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕੰਪਾਰੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹਲਫਨਾਮਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਸਲਾਹ ਫੀਸ ਰੁਪਏ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 100.

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ

ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ